

MIDWINTERRIT '88

De Midwinterrit was de eerste RAC-West rit nieuwe stijl. Perfekt georganiseerd door de RAC-Amsterdam met een rijtijd van 4 uur, minder ingewikkeld en een prijsuitreiking om ca. 16.15 uur. Precies zoals de RAC-West sportcommissie dat graag wil om het aantal deelnemers aan deze ritten weer te vergroten. 44 équipe's bonden de strijd met elkaar aan.

door Wim
den Doop

Om ca. 9 uur verlieten we met toen nog een witte Ford Maarssen. Het viel ons tegen dat het op dat uur op de A2 al zo druk was. Langzaam wakker worden was er dus niet bij. Vlak bij Amsterdam kwamen we er achter dat die drukte veroorzaakt werd door de vrachtwagen RAI. Bij de afslag naar de RAI kwamen we dan ook in een file terecht. Vier haastige "managers" in auto's met 2 antenne's, waarschijnlijk stereo, waren daar op elkaar gevlogen. Met een kleine vertraging konden wij onze tocht voortzetten. Bij binnenkomst in het Coentunnelrestaurant bleek dat Gert en Piet alvast een grote tafel

gereserveerd hadden voor de Vechtstrekken. Onder het genot van een kopje sterke koffie werden de reglementen nog even doorgenomen. Niemand kon ingewikkelde vragen bedenken zodat de uitzetter A3 Brugmans wat teleurgesteld rondliep. Restte ons alleen nog even twee Vechtstreek teams samen te stellen, wat niet te veel problemen opleverde. Er was een prettige nervositeit waarneembaar. Hans liep driftig heen en weer. Ans was druk in de weer met haar nieuwe bestuurder en Wendy Jansen bakende al vast het terrein af. Intussen waren de Tobo trekhaken (Jan, Ton, Klaar en Visser) bij ons aan tafel geschoven.

Het begin van traject I was gelijk pittig. Zeg eens AAA, alleen ging het erom hoeveel maal. 4 maal A was de eerste goede combinatie die niet iedereen op zijn kontrolekaart wist te krijgen. De dames van der Zwet verzorgden de eerste stempel. Na pijl 4 kwamen we in de Houtrak polder, een gebied waar we eigenlijk haast nooit een rit rijden. Hier moesten een paar waterwegen genomen worden. Het is dat je op de kaart kon zien dat er een weg moest lopen, anders had je aangenomen dat het een prachtige slot was. Na de doorwading van deze sloot, werden we verrast door een zelfstempelaar voorzien van een muizeval en de tekst "dit is een val". Voor echte reglementaire rijders geen enkel probleem, een zelfstempelaar moet voorzien zijn van tenminste één oranje vlag. Daar er hier geen vlag was kon je dus lekker in de auto blijven. Na een aantal leuke konstrukties bij Spaarnwoude kwam VTC I in zicht. Met nog een minuut of 6 over konden wij onze controlekaart afgeven aan Pim van Eck.

Het 2e traject begon eveneens pittig met wat heen en weer rijden in de Hofgeest. De Vechtstreek équipe Edwin van Tiel en Remco Bom verspeelde hier waarschijnlijk een 2e plaats in de B-klasse. Zij konden de heerlijke luchten die uit een frietkraam kwamen niet weerstaan en behaalden hierdoor 7 minuten tijd. Ze werden 3e met 187 strafpunten tegen 180 strafpunten voor de 2e.

Pijl 2,3 en 4 konden na een keer rondrijden, droog opgelost worden. Via een aantal prettig te rijden pijlen kwamen we terug in het Westelijk Haven gebied van Amsterdam.

Natuurlijk werden na afloop de resultaten onderling vergeleken en ik geloof dat daar de grote kracht van de Vechtstreek ligt. We willen nog steeds op een eerlijke en gezellige manier van elkaar winnen.

Tot slot een grote pluim voor A3 Brugmans voor deze fijne rit.

B-klasse: 3e Edwin/Remco

A-klasse: 2e Wim/Joke

5e Ton/Jan

6e Hennie/Hans

7e Piet/Gert

10e Paul/Ans

12e Simon/Wessel

14e Hans/Elly